

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

استاد اکبر قریشی

۰۷ مارچ ۲۰۱۹

مادران وطنپرست اولاد قهرمان تربیه می کنند!

کشور عزیزما در طول پیدایش خود زنان منور، بادرک، با احساسی که وطن خود را مانند مردمک چشم خود دوست داشته اند که باعث شده است تا اولاد خود را روش وطن دوستی و فراگرفتن تعلیم و تربیت تشویق نمایند. آنها تمام زندگی خود را وقف تربیت اولاد خود نموده اند. به همین دلیل هست که دایم در پهلو شوهران خود در جامعه ایستادگی نموده هر دوش و دوشادوش یک دیگر بار زندگی و تربیت اطفال را به دوش داشته اند.

هرگاه در جریان مبارزات آزادیخواهانه شوهرشان اعدام و یا ترور شده است، تمام مسؤلیت خانواده من جمله تربیت اطفال را به تنهایی را به دوش گرفته اند. ما امروز یک و نیم میلیون مرد وزن طفل و جوان شهید داده ایم که اکثریت آنها مردهای آزادی خواه و وطن پرست بودند از ایشان زنان با شهامت و اولاد خرد باقی مانده اند. مادران با مسؤلیت به مقابل اولاد خود آرزو دارند که اولادش مانند پدران شان وطن پرست بار آید. روی این منظور تمام مشکل های زندگی فامیل را به دوش گرفته با اشتغال به کارهای آبرومندانه برای به دست آوردن پول حلال از جان و صحت خود می گذرند تا اولاد شان بتواند شرافتمندانه و با عزت زندگانی نماید.

این نوع زنان با جامعه و مردم خود هستند عموماً با دولت فاسد و زنان مرتجع وابسته و به دولت در تضاد اند. در جامعه تعداد زنان مبارز و وطن پرست زیاد است ولی از نگاه اقتصادی ضعیف می باشند با آنهم در مقاومت و پایه داری در

بسا موارد حتا از شوهران شان نیز پیشی می گیرند. آنها می خواهند اولاد شان مانند پدران شانو حتا بیشتر از آنها وطن دوست و وطن پرست بار آمده خاک خود را حفظ نمایند.

در کشور ها میلیونها زن و مادری وجود دارد که حیثیت، شرف و نام خود را در گرو حفظ نام و ننگ شوهران به خصوص فرزندان شان می دانند. هستند هزاران زنی تمام رنج های زندگی را تحمل می نمایند، خود شکم گرسنه و یا نیمه گرسنه می خوابند مگر نان سهم خودش را برای فرزندان شان می دهند. از این میلیونها زن و مادر، متناسب با سطح آگاهی شان، سقف توقعات شان را از فرزندان معین نموده در راه تحقق آن از هیچ نوع فداکاری دریغ نمی ورزند. این فداکاری و جانفشانی های زنان در شرایطی صورت می گیرد که جامعه مرد سالار مبتنی بر ارزش های عقبمانده دینی نه تنها به زن ارزش قایل نیست بلکه توسط ملاحا، چلی ها و حتا به اصطلاح روشنفکران مذهب زده و جبون، تخریب شخصیت زن را افتخار خود دانسته، منابع را به تربیون مبارزه علیه زنان مبدل ساخته و می سازند. فرهنگ عقبمانده و مذهب زده فئودالی زن ستیزی را به جایی رسانیده که ترکیب "بچه مادر" و یا "بچه ننه" را به مثابه دشنام و اهانت به مرد و زن تبلیغ می دارند. این زن ستیزی و دشمنی با زنان بیشتر بین عوامل امپریالیسم و ارتجاع مذهبی شدیدتر می باشد.

آنها آگاهانه علیه زنان و آزادیهای آنها موضع می گیرند زیرا می خواهند بدین وسیله میلیونها زن افغان را از مبارزه به خاطر تعیین سرنوشت شان دور نگه دارند. دور نرویم و گردن ملا عمر را نگیریم، همین کرزی که به وسیله امریکا به افغانستان آورده شد در زن ستیزی و دشمنی با زن آنقدر خشک مغز بود و است که در جریان ۱۴ سال حاکمیتش، با آن که بار ها در مجامع بین المللی و ادار می شد از تساوی حقوق بین زنان و مردان یاد کند، با آنهم در افغانستان کسی عکسی از همسرش را ندید تا چه رسد به این که او را در اداره کشور سهم و دخالت دهد.

اینک که آمد آمد صلح با طالب هوش و گوش همه را به خود معطوف داشته است، این را باید بدانیم هم ما مردان و هم زنان، که در جامعه ای که زن آزاد نباشد آزادی وجود ندارد، در جامعه ای که زنان در آن از حقوق انسانی و دموکراتیک شان برخوردار نباشند، چیزی به نام دموکراسی و کرامت انسانی در کل جامعه نمی تواند وجود داشته باشد پس بر همه ما فرض است تا نگذاریم خاینان به کشور و دشمنان مردم، زیر نام تأمین صلح با طالب، زنان و حقوق آنها را قربانی نمایند. قربانی زنان ما را به صلح نمی رساند، بلکه ظلم بر زنان را قانونیت و رسمیت می بخشد.

